KUR’AN-I KERİM-DE ADI GEÇEN PEYGAMBERLER
Kur’an-ı Kerim-de bizzat ismi isim olarak geçen peygamberlerin isimlerini zikrettik.Ancak isminin dışında ismi zikredilmeden onların sözlerinin geçtiği ayetler de,sözlerde mevcuttur.Onları almadık,Sadece kendilerinin adları Kur’an-da kaç kere zikredilmiş olduğunu tesbit ettik."

Ey Muhammed! Ant olsun, senden önce de birçok peygamber gönderdik. Sana onların kimini anlattık, kimini de anlatmadık" (Mümin suresi, ayet 78)
ÂDEM –(ve Adem Oğlu)25
Bakara(31) Allah adem'e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklere göstererek, "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin" dedi.
Bakara(33) Allah şöyle dedi: "Ey adem! Onlara bunların isimlerini söyle." adem, meleklere onların isimlerini bildirince Allah, "Size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?" dedi.
Bakara.34-Hani meleklere, “Âdem için saygı ile eğilin” demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu.
Bakara(35) Dedik ki: "Ey adem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."
Bakara(37) Derken, adem (vahy yoluyla) Rabbinden birtakım kelimeler aldı, (onlarla amel edip Rabb'ine yalvardı. O da) bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz o, tövbeleri çok kabul edendir, çok bağışlayandır.
Al-i İmran-33-Gerçekten Allah, Adem'i, Nuh'u ve İbrahim ailesiyle İmran hanedanını süzüp alemler üzerine seçti.
Al-i İmran(59) Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) İsa'nın durumu, adem'in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona "ol" dedi. O da hemen oluverdi.
Maide(27) (Ey Muhammed!) Onlara, adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak oku. Hani ikisi de birer kurban sunmuşlardı da, birinden kabul edilmiş, ötekinden kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, "Andolsun seni mutlaka öldüreceğim" demişti. Öteki, "Allah ancak kendisine karşı gelmekten sakınanlardan kabul eder" demişti.
Araf-11-Andolsun, sizi yarattık. Sonra size şekil verdik. Sonra da meleklere, “Âdem için saygı ile eğilin” dedik. İblis’ten başka hepsi saygı ile eğildiler. O, saygı ile eğilenlerden olmadı.
Araf-19-“Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın. Dilediğiniz yerden yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.”
Araf.26-Ey Âdemoğulları! Size avret yerlerinizi örtecek giysi ve süslenecek elbise verdik. Takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) elbisesi var ya, işte o daha hayırlıdır. Bu (giysiler), Allah’ın rahmetinin alametlerindendir. Belki öğüt alırlar (diye onları insanlara verdik).
Araf.27-Ey Âdemoğulları! Avret yerlerini kendilerine açmak için, elbiselerini soyarak ana babanızı cennetten çıkardığı gibi, şeytan sizi de saptırmasın. Çünkü o ve kabilesi, onları

göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz, şeytanları, iman etmeyenlerin dostları kılmışızdır.
Araf.31. Ey Âdemoğulları! Her mescitte ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez."
Araf.35. Ey Âdemoğulları! İçinizden size benim âyetlerimi anlatan Peygamberler gelir de her kim Allah'a karşı gelmekten sakınır ve hâlini düzeltirse, artık onlara korku yoktur. Onlar üzülecek de değillerdir."
Araf(172) Hani Rabbin (ezelde) ademoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)" demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir.
İsra.61." Hani meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik, onlar da saygı ile eğilmişlerdi. Yalnız İblis saygı ile eğilmemiş, "Hiç ben, çamur hâlinde yarattığın kimse için saygı ile eğilir miyim?" demişti."
İsra.70." Andolsun ki: Biz, Adem oğullarını üstün bir şerefe mazhar kıldık; karada ve denizde binitlere yükledik ve güzel güzel nimetlerle besledik; yarattıklarımızdan çoğunun üzerine geçirdik."
Kehf.50." Hani biz meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de İblis'ten başka hepsi saygı ile eğilmişlerdi. İblis ise cinlerdendi de Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da İblis'i ve neslini, kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Hâlbuki onlar sizin için birer düşmandırlar. Bu, zalimler için ne kötü bir bedeldir!"
Meryem(58) İşte bunlar, adem'in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, İbrahim'in, Yakub'un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz nebîlerdir. Kendilerine Rahmân'ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.
Ta Ha(115) Andolsun, bundan önce biz adem'e (cennetteki ağacın meyvesinden yeme diye) emrettik. O ise bunu unutuverdi. Biz onda bir kararlılık bulmadık.
Ta Ha(116) Hani meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de, İblis'ten başka melekler hemen saygı ile eğilmişler; İblis bundan kaçınmıştı."
Ta Ha(117) Biz de şöyle dedik: "Ey adem! Şüphesiz bu (İblis) sen ve eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra mutsuz olursun."
Ta Ha(120) Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: "Ey adem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?"
Ta Ha(121) Bunun üzerine onlar (Adem ve eşi Havva) o ağacın meyvesinden yediler. Bu sebeple ayıp yerleri kendilerine göründü ve cennet yaprağından üzerlerine örtmeye başladılar. adem Rabbine isyan etti ve yolunu şaşırdı.
Yasin(60) «Ey Âdem oğulları! Size şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır» demedim mi?
İDRİS-2-
Meryem(56) Kitap'ta İdris'i de an. Şüphesiz o doğru sözlü bir kimse, bir nebi idi.
Enbiya(85) İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de hatırla. Bunların hepsi sabredenlerdendi.
HUD-7-
Araf(65) Ad kavmine de kardeşleri hud'u gönderdik: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yoktur! Hala siz O'nun azabından sakınmayacak mısınız?" dedi.
Hud(50) Ad'a kardeşleri hud' u gönderdik, onlara: " Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin

O'ndan başka hiçbir ilahınız yoktur. Siz yalnızca iftira etmektesiniz.
Hud(53) Dediler ki: "Ey hud, sen bize mucize getirmedin, biz ise senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz ve biz sana inanmayız!"
Hud(58) -Fermanımız geldiğinde hud'u ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık, hem onları ağır bir azaptan kurtardık.
Hud(60) Hem bu dünyada hem de kıyamet gününde bir lanet cezasına çarptırıldılar. Bak işte, Ad topluluğu Rablerine küfrettiler ve bak işte, defoldu gitti hud'un kavmi Ad!
Hud(89) Ey kavmim , bana karşı çıkmanız, sakın sizi Nuh kavminin veya hud kavminin ya da Salih kavminin başlarına gelenler gibi bir felakete sürüklemesin! Lut kavmi de sizden uzak değildir!
Şuara(124) Kardeşleri hud o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?
SALİH-10-
-Araf(73) Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Salih onlara: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yoktur. İşte size Rabbinizden açık bir mucize geldi. Bu size bir delil olmak üzere Allah'ın dişi devesidir, bırakın Allah'ı toprağında otlasın, ona bir fenalıkla dokunmayın; yoksa acı bir azaba uğrarsınız!" dedi.
-Araf(75) Kavminin içinde kibirlerine yediremeyen cumhur cemaat =ileri gelenler, hırpalanmakta olanlardan iman etmiş olanlara: "Siz, Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş olduğunu biliyor musunuz?" dediler. Onlar: "Doğrusu biz, onun gönderildiği şeye inanıyoruz!" dediler.
-Araf(77) Derken o dişi deveyi tepelediler, ayaklarını keserek öldürdüler, Rablerinin emrine baş kaldırdılar ve: "Hey Salih, sen gerçekten peygamberlerden isen, bizi tehdit etmekte olduğun azabı getir de görelim!" dediler.
-Araf(189) O, o zattır ki sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan yarattı ki gönlü buna ısınsın. Onun için eşine yaklaşınca o hafif bir yükle hamile kaldı, bir müddet böyle geçti, derken yükü ağırlaştı. O vakit ikisi birden kendilerini yetiştiren Allah'a şöyle dua ettiler: "Bize Salih yaraşıklı bir çocuk ihsan edersen, yemin ederiz ki, kesinlikle şükreden kullarından oluruz!"
-Hud(61) Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. O: " Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız da yoktur. Sizi, yerden O meydana getirdi, yeryüzünde yerleşme ve imar etme gücünü size O verdi; O'nun bağışlamasını isteyin, sonra O'na tevbe edin! Şüphe yok ki, Rabbim yakındır, duaları kabul edendir." dedi.
-Hud(62) Onlar: " Ey Salih, bundan önce sen, içimizde ümit beslenen bir kişiydin, şimdi bizi babalarımızın tapındığına tapmaktan vazgeçirmek mi istiyorsun? Biz kesinlikle senin bizi davet ettiğin şeyden çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz." dediler.
-Hud(66) Emrimiz geldiğinde Salih'i ve beraberinde iman etmiş olanları, tarafımızdan bir rahmetle azaptan ve o günün rezilliğinden kurtardık. Çünkü Rabbindir çok güçlü, çok üstün olan.
-Hud(89) Ey kavmim , bana karşı çıkmanız, sakın sizi Nuh kavminin veya Hud kavminin ya da Salih kavminin başlarına gelenler gibi bir felakete sürüklemesin! Lut kavmi de sizden uzak değildir!
-Şuara(142) Kardeşleri Salih o zaman onlara şöyle demişti : "Allah'tan korkmaz mısınız?
-Neml(45) Andolsun ki, Allah'a ibadet edin diye Semud'a da kardeşleri Salih'i göndermiştik; hemen birbirleriyle çekişen iki fırka oldular.
İBRAHİM (ÂL-İ İBRAHİME) 69-
Bakara(124) Bir zaman Rabbi İbrahim'i bir takım emirlerle sınamış, İbrahim onların

hepsini yerine getirmiş de Rabbi şöyle buyurmuştu: "Ben seni insanlara önder yapacağım." İbrahim de, "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)" demişti. Bunun üzerine Rabbi, "Benim ahdim (verdiğim söz) zalimleri kapsamaz" demişti.
Bakara(125) Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rukû ve secde edenler için evimi (Kâbe'yi) tertemiz tutun."
Bakara(126) Hani İbrahim, "Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl. Halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri her türlü ürünle rızıklandır" demişti. Allah da, "İnkâr edeni bile az bir süre, (bu geçici kısa hayatta) rızıklandırır; sonra onu cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!" demişti.
Bakara(127) Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe'nin) temellerini yükseltiyor, "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" diyorlardı.
Bakara(130) Kendini bilmeyenden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir.
Bakara(132) İbrahim bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. Siz de ancak müslümanlar olarak ölün" dedi.
Bakara(133) Yoksa siz Yakub'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına, "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediği, onların da, "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz; bizler ona boyun eğmiş müslümanlarız." dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?
Bakara(135) (Yahudiler) "Yahudi olun" ve (Hıristiyanlar da) "Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."
Bakara(136) Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz."
Bakara.140. Yoksa siz, "İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları da yahudi, ya da hıristiyan idiler" mi diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?" Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kimdir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.
Bakara(258) Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (şımarıp böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, "Benim Rabbim diriltir, öldürür." demiş; o da, "Ben de diriltir, öldürürüm" demişti. (Bunun üzerine) İbrahim, "Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir" deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.
Bakara(260) Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."
Al-i İmran(33) Şüphesiz, Allah, Adem'i, Nûh'u, İbrahim ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu) birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip âlemlere üstün kıldı."
Al-i İmran(65) Ey kitap ehli! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz. Oysa Tevrat da, İncil

de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşünmüyor musunuz?
Al-i İmran(67) İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyan. Fakat o, hanif (Allah'ı bir tanıyan, hakka yönelen) bir müslümandı. Allah'a ortak koşanlardan da değildi.
Al-i İmran(68) Şüphesiz, insanların İbrahim'e en yakın olanı, elbette ona uyanlar, bir de bu peygamber (Muhammed) ve mü'minlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur.
Al-i İmran(84) De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz ona teslim olanlarız."
Al-i İmran(95) De ki: "Allah doğru söylemiştir. Öyle ise hakka yönelen İbrahim'in dinine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."
Al-i İmran(97) Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse, güven içinde olur. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanınmazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey ona muhtaçtır.)
Nisa(54) Yoksa, insanları; Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şey dolayısıyla kıskanıyorlar mı? Şüphesiz biz, İbrahim ailesine de kitap ve hikmet vermişizdir. Onlara büyük bir hükümranlık da vermiştik.
Nisa(125) Kimin dini, iyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hakka yönelen İbrahim'in dinine tabi olan kimsenin dininden daha güzeldir? Allah İbrahim'i dost edindi.
Nisa(163) Biz Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyüb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik. Davûd'a da Zebûr vermiştik.
Enam(83) İşte kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimiz... Biz dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.
Enam(74) Hani İbrahim babası Âzer'e, "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti.
Enam(75) İşte böylece İbrahim'e göklerdeki ve yerdeki hükümranlığı ve nizamı gösteriyorduk ki kesin ilme erenlerden olsun.
Enam.83. İşte kavmine karşı İbrahim’e verdiğimiz delillerimiz.. Biz dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.
Enam(161) De ki:"Şüphesiz Rabbim beni doğru bir yola, dosdoğru bir dine, Hakk'a yönelen İbrahim'in dinine iletti. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."
Tevbe(70) Onlara kendilerinden öncekilerin; Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin; İbrahim'in kavminin; Medyen halkının ve yerle bir olan şehirlerin haberleri ulaşmadı mı? Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getirmişti. (Ama inanmadılar Allah da onları cezalandırdı.) Demek ki Allah onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.
Tevbe(114) İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine açıkça belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim, çok içli, yumuşak huylu bir kişiydi.
Hud(69) Andolsun, elçilerimiz (melekler), İbrahim'e müjde getirip "Selâm sana!" dediler. O, "Size de selâm" dedi ve kızartılmış bir buzağı getirmekte gecikmedi.
Hud(74) İbrahim'in korkusu gidip, kendisine müjde gelince Lût kavmi hakkında bizim (elçilerimiz)le tartışmaya başladı.
Hud(75) Çünkü İbrahim çok içli ve Allah'a yönelen bir kimseydi.
Hud(76) Elçilerimiz, "Ey İbrahim bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri kesin olarak

gelmiştir. Şüphesiz onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir" dediler.
Yusuf(6) "İşte Rabbin seni böylece seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a nimetlerini tamamladığı gibi sana ve Yakub soyuna da tamamlayacaktır. Şüphesiz Rabbin hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."
Yusuf(38) "Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmezler."
Hicr(51) Onlara İbrahim'in misafirlerinden de haber ver.
İbrahim(35) Hani İbrahim demişti ki: "Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut."
Nahl(120) Şüphesiz İbrahim, Allah'a itaat eden, hakka yönelen bir önder idi. Allah'a ortak koşanlardan değildi.
Nahl(123) Sonra da sana, "Hakka yönelen İbrahim'in dinine uy. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi" diye vahyettik.
Meryem(41) Kitapta İbrahim'i de an. Gerçekten o, son derece dürüst bir kimse, bir peygamber idi.
Meryem(46) Babası, "Ey İbrahim! Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, mutlaka seni taşa tutarım. Uzun bir süre benden uzaklaş!" dedi.
Meryem(58) İşte bunlar, Adem'in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, İbrahim'in, Yakub'un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz nebîlerdir. Kendilerine Rahmân'ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.
Enbiya(51) Andolsun, daha önce de İbrahim'e doğruyu yanlıştan ayırma yeteneğini verdik. Biz zaten onu biliyorduk.
Enbiya.60. (İçlerinden bazıları), "İbrahim denilen bir gencin onları diline doladığını duyduk" dediler.
Enbiya(62) (İbrahim gelince) "Sen mi yaptın bunu ilahlarımıza ey İbrahim" dediler.
Enbiya(69) "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol" dedik.
Hac(26) Hani biz İbrahim'e, Kâbe'nin yerini, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle" diye belirlemiştik.
Hac(43. İbrahim'in kavmi de Lüt'un kavmi de;
Hac(78) Allah uğrunda hakkıyla cihad edin. O sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi. Babanız İbrahim'in dinine uyun. Allah sizi hem daha önce hem de bu Kur'an'da müslüman diye isimlendirdi ki, Peygamber size şahit (ve örnek) olsun, siz de insanlara şahitt (ve örnek) olasınız. Artık namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip, ne güzel yardımcıdır!
Şuara(69) Ey Muhammed! Onlara İbrahim'in haberini de oku.
Ankebut(16) İbrahim'i de peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Allah'a kulluk edin, O'na karşı gelmekten sakının. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."
Ankebut(31) Elçilerimiz (melekler) İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde, "Biz bu memleket halkını helak edeceğiz, çünkü oranın ahalisi zalim kimselerdir" dediler.
Ankebut(32) İbrahim, "Ama orada Lût var" dedi. Onlar, "Orada kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz. Biz onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Ancak karısı başka. O geri kalıp helak edilenlerden olacaktır."

Ahzab(7) Hani biz peygamberlerden sağlam söz almıştık. Senden, Nûh'tan, İbrahim, Mûsâ ve Meryem oğlu İsa'dan da. Evet biz onlardan sapa sağlam bir söz almıştık.
Saffat(83) Şüphesiz İbrahim de onun taraftarlarından idi.
Saffat(104) Nihayet her ikisi de (Allah'ın emrine) boyun eğip, İbrahim de onu (boğazlamak için) yüz üstü yere yatırınca ona, şöyle seslendik: "Ey İbrahim!"
Saffat(109) İbrahim'e selam olsun.
Sad(45) (Ey Muhammed!) Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da an.
Şura.13. "Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslâm dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah, ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır.
Zuhruf(26) Hani İbrahim babasına ve kavmine şöyle demişti: "Şüphesiz ben sizin taptıklarınızdan uzağım."
Zariyat(24) (Ey Muhammed!) İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi?
Necm(37) Yoksa, Mûsâ'nın ve Allah'ın emirlerini bütünüyle yerine getiren İbrahim'in sahifelerindeki şu hakikatler kendisine haber verilmedi mi?
Hadid(26) Andolsun, biz Nûh'u ve İbrahim'i peygamber olarak gönderdik. Peygamberliği ve kitabı onların soylarına da verdik. Onlardan kimi doğru yola ermiştir, ama içlerinden birçoğu da fasık kimselerdir.
Mümtehine(4) İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, "Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir" demişlerdi. Yalnız İbrahim'in, babasına, "Senin için mutlaka bağışlama dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez" sözü başka. Onlar şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Ancak sana dayandık, içtenlikle yalnız sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır."
A'la(19) Şüphesiz bu hükümler ilk sayfalarda, İbrahim ve Mûsâ'nın sayfalarında da vardır.

LUT-27-
-Enam(86) İsmail'i, Elyasa'ı, Yûnus'u ve Lût'u da hidayete erdirmiştik. Her birini âlemlere üstün kılmıştık.
-Araf(80) Lût'u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz?"
Hud(70) Ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce, onları yadırgadı ve onlardan dolayı içinde bir korku duydu. Dediler ki: "Korkma, çünkü biz Lût kavmine gönderildik."
Hud(74) İbrahim'in korkusu gidip, kendisine müjde gelince Lût kavmi hakkında bizim (elçilerimiz)le tartışmaya başladı.
-Hud(77) Elçilerimiz Lût'a gelince onların yüzünden üzüldü, göğsü daraldı ve "Bu çok zor bir gün" dedi.
Hud(81) Konukları şöyle dedi: "Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. Geceleyin bir vakitte aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın müstesna. (Onu bırak.) Çünkü onların (kavminin) başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azabla buluşma zamanı sabahtır. Sabah yakın değil midir?!"
Hud(89) "Ey Kavmim! Bana karşı olan düşmanlığınız, Nûh kavminin veya Hûd kavminin, yahut Salih kavminin başına gelenin benzeri gibi bir felaketi sakın sizin de başınıza

getirmesin. (Ve unutmayın ki) Lût kavmi sizden uzak değildir."
Hicr(59. Ancak, Lut ailesi başka; biz onların hepsini kesinlikle kurtaracağız.
Hicr.61. Elçiler Lut ailesine geldikleri zaman,
-Enbiya(71) Onu Lût ile beraber kurtarıp, içinde âlemler için bereketler kıldığımız yere ulaştırdık.
-Enbiya(74) Biz Lût'a da bir hikmet ve bir ilim verdik ve onu çirkin işler yapan memleketten kurtardık. Gerçekten onlar kötü bir toplum idiler, fasık (Allah'ın emrinden çıkan kimseler) idiler.
Hac(43. İbrahim'in kavmi de Lüt'un kavmi de;
Şuara(160) Lût'un kavmi de peygamberleri yalanladı.
Şuara(161) Hani kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
Şuara(167) Dediler ki: "Ey Lût! (İşimize karışmaktan) vazgeçmezsen mutlaka (şehirden) çıkarılanlardan olacaksın!"
Neml.54. Lût'u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o, kavmine şöyle demişti: "Göz göre göre, o çirkin işi mi yapıyorsunuz?"
Neml.56. Bunun üzerine kavminin cevabı ancak şöyle demek oldu: "Lût'un ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış(!)"
Ankebut(26) Bunun üzerine Lût, ona (İbrahim'e) iman etti. İbrahim, "Ben, Rabbime (gitmemi emrettiği yere) hicret edeceğim. Şüphesiz o mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir" dedi.
Ankebut(28) Lût'u da peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Gerçekten siz, sizden önce dünyada hiçbir toplumun yapmadığı bir hayasızlığı işliyorsunuz."
Ankebut(32) İbrahim, "Ama orada Lût var" dedi. Onlar, "Orada kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz. Biz onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Ancak karısı başka. O geri kalıp helak edilenlerden olacaktır."
Ankebut(33) Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde, Lût, onlar yüzünden tasalandı, onlar hakkında çaresizlik içine düştü. Elçiler ona, "Korkma, üzülme. Biz seni ve aileni kurtaracağız. Ancak karın başka. O geride kalıp helak edilenlerden olacaktır."
Saffat(133) Şüphesiz Lût da peygamberlerdendi.
Sad(13) Onlardan önce de Nûh kavmi, Âd kavmi, kazıklar sahibi2 Firavun, Semûd kavmi, Lût kavmi ve Eyke halkı da Peygamberleri yalanlamışlardı. İşte onlar da (böyle) gruplardı.

Kaf(13. Âd, Firavun, Lût'un kardeşleri de (yalanladılar).
Kamer(33) Lût kavmi de uyarıcıları yalanladı.
Kamer(34. Biz de üzerlerine taşlar yağdıran (kasırga) gönderdik. Yalnız Lut ailesini bir seher vakti kurtardık,
Tahrim(10) Allah, inkar edenlere, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikahları altında bulunuyorlardı. Derken onlara hainlik ettiler de kocaları, Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara, "Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin!" denildi.
İSMAİL-12-
Bakara(125) Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rukû ve secde edenler için evimi (Kâbe'yi)

tertemiz tutun."
Bakara(127) Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe'nin) temellerini yükseltiyor, "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" diyorlardı.
Bakara(133) Yoksa siz Yakub'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına, "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediği, onların da, "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz; bizler ona boyun eğmiş müslümanlarız." dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?
Bakara(136) Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz."
Bakara(140) Yoksa siz, "İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları da yahudi, ya da hıristiyan idiler" mi diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?" Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kimdir? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.
Al-i İmran(84) De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz ona teslim olanlarız."
Nisa(163) Biz Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyüb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik. Davûd'a da Zebûr vermiştik.
Enam(86) İsmail'i, Elyasa'ı, Yûnus'u ve Lût'u da hidayete erdirmiştik. Her birini âlemlere üstün kılmıştık.
İbrahim(39) "Hamd, iyice yaşlanmış iken bana İsmail'i ve İshak'ı veren Allah'a mahsustur. Şüphesiz Rabbim duayı işitendir."
Meryem(54) Kitap'ta İsmail'i de an. Şüphesiz o sözünde duran bir kimse idi. Bir resül, bir nebi idi.
Enbiya(85) İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de hatırla. Bunların hepsi sabredenlerdendi.
Sad(48) (Ey Muhammed!) İsmail, el-Yesa' ve Zülkifl'i de an. Onların her biri iyi kimselerdi.
İSHAK-17-
Bakara(133) Yoksa siz Yakub'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına, "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediği, onların da, "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz; bizler ona boyun eğmiş müslümanlarız." dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?
Bakara(136) Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz."
Bakara(140) Yoksa siz, "İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları da yahudi, ya da hıristiyan idiler" mi diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?" Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kimdir? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.
Al-i İmran(84) De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz ona teslim olanlarız."

Nisa(163) Biz Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyüb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik. Davûd'a da Zebûr vermiştik.
Enam(84) Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik. Hepsini hidayete erdirdik. Daha önce Nûh'u da hidayete erdirmiştik. Zürriyetinden Dâvud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yûsuf'u, Mûsâ'yı ve Hârûn'u da. İyilik yapanları işte böyle mükafatlandırırız.
Hud(71) İbrahim'in karısı ayakta idi. (Bu sözleri duyunca) güldü. Ona da İshak'ı müjdeledik; İshak'ın arkasından da Yakûb'u.
Yusuf(6) "İşte Rabbin seni böylece seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a nimetlerini tamamladığı gibi sana ve Yakub soyuna da tamamlayacaktır. Şüphesiz Rabbin hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."
Yusuf(38) "Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmezler."
İbrahim(39) "Hamd, iyice yaşlanmış iken bana İsmail'i ve İshak'ı veren Allah'a mahsustur. Şüphesiz Rabbim duayı işitendir."
Meryem(49) İbrahim, onları da onların taptıklarını da terk edince ona İshak ile Yakub'u bağışladık ve her birini peygamber yaptık.
Enbiya(72) Ona İshak'ı ve ayrıca da Yakub'u bağışladık ve her birini salih kimseler yaptık.

Ankebut(27) O'na (İbrahim'e) İshak'ı ve Yakub'u bahşettik. Onun soyundan gelenlere peygamberlik ve kitab verdik. Ayrıca ona dünyada mükafatını da verdik. Şüphesiz o, ahirette de salih kimselerdendir.
Saffat(112) Biz onu salihlerden bir peygamber olarak İshak ile de müjdeledik.
Saffat(113) Onu da İshak'ı da uğurlu kıldık. Her ikisinin nesillerinden iyilik yapanlar da vardı, kendine apaçık zulmedenler de.
Sad(45) (Ey Muhammed!) Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da an.
YUSUF-27-
Enam(84) Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve herbirini hidayete erdirdik. Nuh'u da daha önce hidayete erdirmiştik, onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte iyi işler yapanları böyle mükafatlandırırız.
Yusuf(4) Bir vakit Yusuf babasına: "Babacığım, ben rüyada onbir yıldızla güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki, onlar bana secde ediyorlar." dedi.
Yusuf(7) Yüceliğim hakkı için Yusuf ve kardeşlerinde soranlara ibret olacak deliller vardı.
Yusuf(8) Çünkü kardeşleri: "Kesinlikle Yusuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Oysa biz birbirine sargın bir topluluğuz. Doğrusu babamız belli ki, yanılıyor.
Yusuf. 9."Yûsuf'u öldürün veya onu bir yere atın ki babanız sadece size yönelsin. Ondan sonra (tövbe edip) salih kimseler olursunuz."
Yusuf.10. Onlardan bir sözcü, "Yûsuf'u öldürmeyin, onu bir kuyunun dibine bırakın ki geçen kervanlardan biri onu bulup alsın. Eğer yapacaksanız böyle yapın" dedi.
Yusuf(11) Vardılar babalarına: "Ey babamız, neden sen, Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Oysa biz onun iyiliğini isteyenleriz.
Yusuf(17) Ey babamız, biz gittik yarışıyorduk, Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık; bir de baktık ki, onu kurt yemiş. Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmazsın!" dediler.
Yusuf(21) Mısırda onu satın alan kişi karısına: "Ona iyi bak, belki bize yararı olur, ya da

onu evlat ediniriz." dedi.Bu şekilde Yusuf'u orada yerleştirdik, kendisine olayların yorumuna dair bilgiler öğretelim diye. Allah, yaptığı işte üstün bir güce sahiptir, fakat insanların çoğu bilmezler.
Yusuf.29. "Ey Yûsuf! Sen bundan sakın kimseye bahsetme. (Ey Kadın,) sen de günahının bağışlanmasını dile. Çünkü sen günah işleyenlerdensin."
Yusuf.46. (Zindana varınca), "Yûsuf! Ey doğru sözlü! Rüyada yedi semiz ineği yedi zayıf ineğin yemesi, bir de yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak hakkında bize yorum yap. Ümid ederim ki (vereceğin bilgi ile) insanlara dönerim de onlar da (senin değerini) bilirler" dedi.
Yusuf(51) Hükümdar o kadınlara: "Derdiniz neydi ki, o zaman Yusuf'un nefsinden murad almağa, onunla birlikte olmaya kalkıştınız?" dedi. Onlar: "Haşa, Allah için biz onun aleyhine bir kötülük bilmiyoruz!" dediler. Azizin karısı: "Şimdi gerçek ortaya çıktı; onun nefsinden ben kam almak istedim. O ise kesinlikle doğru söyleyenlerdendir." dedi.
Yusuf(56) Ve işte böylece Yusuf'u o ülkede yerleştirdik; neresinde isterse makam tutuyordu. Biz rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz. Ve iyi davrananların mükafatım zayi etmeyiz.
Yusuf(58) Birden Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler; gelip yanıma girdiler; hemen onları tanıdı, onlar ise onu tanımıyorlardı.
Yusuf.69. Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; o, kardeşi Bünyamin'i yanına bağrına bastı ve (gizlice) "Haberin olsun ben senin kardeşinim, artık onların yaptıklarına üzülme" dedi.
Yusuf(76) Bunun üzerine (Yusuf) kardeşinin kabından önce, onların kaplarını aramaya başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı, işte Yusuf için böyle bir tedbir yaptık! Melik'in kanununa göre kardeşini alıkoymasına çare yoktu. Ancak Allah'ın dilemesi başka! Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz ve her ilim sahibinin üstünde bir bilen vardır.
Yusuf(77) Dediler ki: "Eğer o çalmışsa, bundan önce bir kardeşi de çalmıştı." O vakit Yusuf bunu içine attı ve onlara belli etmeden:"Siz çok kötü bir durumdasınız, ne isnat ettiğiniz! Allah çok iyi biliyor." dedi.
Yusuf(80) Ne zaman ki ondan ümit kestiler, fısıldaşarak çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın, aleyhinizde Allah'tan söz almış olduğunu, bundan öncede Yusuf hakkında yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Ben artık babam izin verinceye veya Allah hakkımda bir hüküm verinceye kadar buradan ayrılmam; O, hükümverenlerin en hayırlısıdır."
Yusuf(84) Ve onlardan yüzünü çevirdi de: "Ey Yusuf'un üstünde titreyen tasam!" dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü; artık yutkunuyor, yutkunuyordu.
Yusuf(85) Dediler ki: "Hala Yusuf'u anıp duruyorsun, vallahi sonunda kederden eriyeceksin veya helak olanlara karışacaksın!"
Yusuf(87) Ey oğullarım, haydi gidiniz de Yusuf ile kardeşini bulmak için araştırınız; Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz; çünkü Allah'ın rahmetinden ümidin! kesen ancak kafirler güruhudur."
Yusuf(89) Dedi ki: "Cahilliğinizde siz Yusuf ile kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

Yusuf(90) "A a.! Sen Yusuf musun?" dediler. Ben Yusuf'um, bu da kardeşim! Allah bize lütfuyla iyilikte bulundu;bir gerçektir ki, kim Allah' tan korkar ve sabrederse, muhakkak Allah iyilerin mükafatım zayi etmez." dedi.
Yusuf(94) Ne zaman ki, bu taraftan kervan ayrıldı, öteden babaları dedi ki: "Doğrusu ben

bana bunaklık yakıştırmasına kalkamazsanız gerçekten Yusuf'un kokusunu duyuyorum, eğer bunak demezseniz!"
Yusuf.99. (Mısır'a gidip) Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; Yûsuf ana babasını bağrına bastı ve "Allah'ın iradesi ile güven içinde Mısır'a girin" dedi.
Yusuf(100) Ana ve babasını taht üzerine çıkardı, hepsi Yusuf için secdeye kapandılar. Yusuf da:"Ey babacığım, işte bundan önceki rüyamın yorumu bu; gerçekten Rabbim onu gerçekleştirdi, cidden bana iyilikte bulundu;çünkü beni zindandan çıkardı; şeytan benimle kardeşlerimin arasını dürtüştürdükten (bozduktan) sonra sizi çölden buraya getirdi. Gerçekten Rabbim, dilediği şey için aldığı tedbirde çok hoş davranır. Gerçek şu ki, O, herşeyi çok iyi bilen, her yaptığın bir hikmete göre yapandır!
Mümin(34) Bundan önce size apaçık delillerle Yusuf gelmişti. O zaman da onun size getirdiği gerçekte şüphe edip durmuştunuz. Nihayet vefat ettiğinde de: "Bundan sonra Allah asla peygamber göndermez!" dediniz. İşte aşırı şüpheci olanları Allah böyle şaşırtır.

ŞUAYB-11-
-Araf(85) Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka hiçbir ilah yoktur. Rabbinizden size açık bir delil gelmiştir. Artık ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların mallarını eksiltmeyin. Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. İnananlar iseniz bunlar sizin için hayırlıdır."
-Araf(88) Şuayb'ın kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: "Ey Şuayb! Andolsun, ya kesinlikle bizim dinimize dönersiniz ya da mutlaka seni ve seninle birlikte inananları memleketimizden çıkarırız." Şuayb, "İstemesek de mi?" dedi.
-Araf(90) Şuayb'ın kavminden inkar eden ileri gelenler dediler ki: "(Ey ahali!) Andolsun ki eğer Şuayb'a uyarsanız o takdirde mutlaka siz zarar edenler olursunuz."
-Araf(92) Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada hiç yaşamamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar var ya, asıl ziyana uğrayanlar onlar oldu.
Hud.84. Medyen halkına da kardeşleri Şu'ayb'ı peygamber gönderdik. O, şöyle dedi: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Ben sizi bolluk içinde görüyorum. Ben sizin adınıza kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum."
Hud.87. Dediler ki: "Ey Şu'ayb! Babalarımızın taptığını, yahut mallarımız hakkında dilediğimizi yapmayı terk etmemizi sana namazın mı emrediyor. Oysa sen gerçekten yumuşak huylu ve aklı başında bir adamsın."
Hud.91. Dediler ki: "Ey Şu'ayb! Dediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Hem biz seni aramızda zayıf görüyoruz. Eğer kabilen olmasaydı, seni taşa tutardık. Zaten sen bizce itibarlı biri değilsin."
Hud.94. (Azap) emrimiz gelince, Şu'ayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri, katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise o korkunç (uğultulu) ses yakaladı da yurtlarında diz üstü çökekaldılar.
Şuara(177) Hani Şuayb onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

Ankebut(36) Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. Şuayb, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Ahiret gününe ümit besleyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın" dedi.
MUSA-136-

Bakara(51) Ve bir vakit Musa'ya kırk gece (Tur'da kalmak ve sonra kendisine Tevrat verilmek üzere) sözleştik. Sonra siz, onun arkasından kendinize zulmederek buzağıya taptınız.
Bakara(53) Ve bir vakit Musa'ya o Kitab'ı ve Furkan'ı verdik, gerekirdi ki, doğru yolda gidesiniz. Bakara(54) Ve bir vakit Musa, kavmine dedi ki: "Ey kavmim, cidden siz o buzağıya tapmakla kendinize zulmettiniz. Gelin yaratanınıza dönün, tevbe edin de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız yaratanınız yanında sizin için hayırlıdır." Böylece tevbenizi kabul buyurdu. Gerçekten O, tevbeleri çok kabul eden, devamlı merhamet edendir.
Bakara.54. Mûsâ, kavmine dedi ki: “Ey kavmim! Sizler, buzağıyı ilâh edinmekle kendinize yazık ettiniz. Gelin yaratıcınıza tövbe edin de nefislerinizi öldürün (kendinizi düzeltin). Bu, Yaratıcınız katında sizin için daha iyidir. Böylece Allah da onların tövbesini kabul etti. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir, çok merhametlidir.”
Bakara(55) Ve bir vakit: "Ey Musa, biz Allah'ı açıkça görmedikçe, senin sözüne kesinlikle inanmayacağız." dediniz. Bunun üzerine sizi o yıldırım yakalayıverdi; siz de bakakalmıştınız.
Bakara(60) Ve bir vakit Musa, kavmi için su dilediğinde bulunmuştu, Biz de: "Asan ile taşa vur!" demiştik. Bunun üzerine ondan oniki pınar fışkırdı. Her kısım insanlar kendi su alacağı kaynağı bildi. Allah'ın rızkından yiyin, için de bozgunculuk yaparak yeryüzünü fesada vermeyin!
Bakara(61) Ve bir vakit: "Ey Musa, biz tek çeşit yemeğe asla katlanamayacağız, artık bizim için rabbine dua et, bize yerin yetiştirdiği şeylerden; sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından çıkarsın." dediniz. (O da): "O üstün olanı daha aşağı olanla değişmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin, o vakit size istediğiniz olacaktır." dedi. Üzerlerine de zillet ve meskenet damgası basıldı ve sonunda Allah'tan bir gazaba uğradılar. Evet öyle oldu, çünkü Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar ve haksız olarak peygamberleri öldürüyorlardı. Evet öyle oldu, çünkü isyana daldılar ve aşırı gidiyorlardı.
Bakara(67) Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki: "Allah size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." Onlar da: "Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler. O da: "O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi.
Bakara(87) Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, arkasından bir takım peygamberler de gönderdik. Hele Meryem oğlu İsa'ya deliller verdik ve O'nu Cebrail ile de destekledik. Demek ki, size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emirle bir peygamber geldikçe her defasında kafa mı tutacaksınız? Kibrinize dokunduğu için kimine yalan diyecek, kimini de öldürecek misiniz?
Bakara(92) Andolsun ki, Musa size apaçık delillerle gelmişti de arkasından tuttunuz danaya taptınız. Siz işte o zalimlersiniz.
Bakara(108) Yoksa siz peygamberinizi, bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Oysa her kim imanı inkarla değiştirirse artık düz yolun ortasında sapıtmış olur.
Bakara(136) Ve deyin ki: "Biz Allah'a iman ettiğimiz gibi, bize ne indirildiyse; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına ne indirildiyse; Musa'ya, İsa'ya ne verildiyse ve bütün peygamberlere Rableri tarafından ne verildiyse hepsine iman ettik. O'nun elçilerinden hiçbirini ayırt etmeyiz. Ve biz, ancak O'nun için boyun eğen müslümanlarız.
Bakara.246. Mûsâ’dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi (ne yaptılar)? Hani, peygamberlerinden birine, “Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım”

demişlerdi. O, "Ya üzerinize savaş farz kılındığı hâlde, savaşmayacak olursanız?" demişti. Onlar, "Yurdumuzdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz hâlde Allah yolunda niye savaşmayalım" diye cevap vermişlerdi. Ama onlara savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah, zalimleri hakkıyla bilendir.
Bakara(248) Peygamberleri onlara: "Haberiniz olsun, onun hükümdarlığının alameti, içinde sizlere Rabbından bir rahatlık ve Musa ile Harun ailesinin bıraktıklarından bir kısmı bulunan bir sandığın gelmesi olacaktır. Onu melekler getirecektir. Eğer inanan kişilerseniz, elbette size bunda kesin bir delil vardır." demişti.
Ali İmran(84) De ki: "Biz, Allah'a, bize indirilene; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene; Musa'ya İsa'ya peygamberlere Rablerinden verilene inandık iman getirdik. Onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayız ve biz, ancak O'na boyun eğen müslümanlarız!"
Nisa(153) Kitap ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirivermeni istiyorlar. Çok görme: Musa'dan daha da büyüğünü istediler ve: "Allah'ı bize açıkça göster." dediler de zulümleri yüzünden kendilerini yıldırım çarptı. Sonra kendilerine o kadar mucizeler gelmişken tuttular danaya taptılar. Biz bunları bağışladık ve Musa'ya güçlü bir saltanat verdik,
Nisa(164) Ve gerek sana önceden kendilerini anlattığımız peygamberleri, gerekse anlatmadığımız peygamberleri gönderdiğimiz, hem de Allah'ın Musa'ya kelam söylemesi gibi.
Maide(20) Bir zaman Musa, kavmine: "Ey kavmim, Allah'ın size verdiği nimeti düşünün; çünkü O, içinizden peygamberler gönderdi, sizi hükümdarlar yaptı ve alemlerden hiçbirine vermediğini size verdi.
Maide(22) Onlar: "Ey Musa, orada hepsi de zorba bir topluluk var ve onlar oradan çıkmadıkça biz oraya girmeyiz. Eğer onlar çıkarlarsa biz de gireriz." dediler.
Maide(24) Onlar: "Ey Musa, onlar orada bulundukça biz asla oraya girmeyiz! Haydi, sen Rabbinle git, ikiniz savaşın; biz işte burada oturacağız!" dediler.
Enam(84) Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve herbirini hidayete erdirdik. Nuh'u da daha önce hidayete erdirmiştik, onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte iyi işler yapanları böyle mükafatlandırırız.
Enam.91. Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Çünkü, "Allah, hiç kimseye hiçbir şey indirmedi" dediler. De ki: "Mûsâ'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği, parça parça kâğıtlar hâline koyup ortaya çıkardığınız, pek çoğunu ise gizlediğiniz; (kendisiyle) sizin de, babalarınızın da bilmediği şeylerin size öğretildiği Kitab'ı kim indirdi?" (Ey Muhammed!) "Allah" (indirdi) de, sonra bırak onları, içine daldıkları batakta oynayadursunlar.
Enam(154) Sonra Siz, Musa'ya, güzelce tatbik edene nimetlerimizi tamamlamak, herşeyi detaylı açıklamak, doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere o kitabı verdik ki, Rablerine kavuşacaklarına inansınlar...
Araf(103) Sonra onların arkasından Musa'yı ayetlerimizle, Firavun ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o ayetlere karşı çıkarak zulmettiler. Artık bir bak o bozguncuların sonu ne oldu?
Araf.104. Mûsâ dedi ki: "Ey Firavun! Şüphesiz ki ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim."
Araf(115) Ey Musa, önce sen mi hünerini ortaya atacaksın, yoksa biz mi?" dediler.
Araf(117) Biz de Musa'ya: "Asanı bırakıver!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki, o onların

bütün uydurduklarını yalayıp yutuyor!
Araf.122. "Mûsâ ve Hârûn'un Rabbine."
Araf(127) Firavun kavminin yine ileri gelenleri: "Seni ve ilahlarını terk etsinler de yeryüzünde fesat çıkarsınlar diye mi Musa'yı ve kavimini serbest bırakacaksın?" dediler. O da: "Oğullarını öldürür, kadınlarını sağ bırakırız. Yine tepelerinde kahrımızı yürütürüz." dedi.
Araf.128. Mûsâ, kavmine, "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. Ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır" dedi.
Araf(131) Fakat kendilerine iyilik geldiği zaman: "İşte bu bizim hakkımızdır." dediler. Başlarına bir kötülük gelirse Musa ile yanındakilerin uğursuzluğuna verirlerdi. Uğursuzluk kuşları ise Allah'ın yanındadır. Fakat çoğu bilmezlerdi.
Araf(134) Üzerlerine azap çöktüğü vakit dediler ki: "Ey Musa sana verdiği söze dayanarak, bizim için Rabbine dua et! Eğer bu azabı bizden sıyırırsan, andolsun ki, sana kesinlikle iman eder ve İsrail oğullarını seninle birlikte muhakkak göndeririz."
Araf(138) Ve İsrail oğullarına denizi atlattık. Derken, bir kavme vardılar, toplanmış kendilerine mahsus bir takım putlara tapıyorlardı. Dediler ki: "Ey Musa, bunların birçok ilahları olduğu gibi sen de bize ilah yap!" Dedi ki: "Siz gerçekten cahillik ediyorsunuz. Çünkü o gördüklerinizin içinde bulundukları din, yok olmaya mahkumdur ve bütün yaptıkları batıldır!"
Araf(142) Bir de Musa'ya geceye va'd verdik ve ona bir on gece daha ekledik ve böylece Rabbinin tayin ettiği vakit tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslaha çalış da bozguncuların yoluna gitme!"
Araf(143) Musa tayin ettiğimiz özel vakitte gelip Rabbi O'na kelamiyle iltifatta bulununca: "Ey Rabbim, göster bana kendini, Sana bakayım." dedi. O da buyurdu ki: "Beni katiyyen göremezsin, ancak dağa bak, eğer yerinde durursa demek beni görebileceksin" Derken Rabbi dağa tecelli buyurunca onu un ufra (toz duman) ediverdi. Musa da baygın düştü. Ayılınca: "Münezzehsin, Sana tevbe ile döndüm ve ben mü'minlerin ilkiyim." dedi.
Araf(144) Allah buyurdu ki: "Ey Musa, haberin olsun, Ben, mesajlarımla ve kelamımla seni o insanların üzerine seçtim. Şimdi şu sana verdiğimi al ve şükrünü bilenlerden ol!"
Araf.148. Mûsâ'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilâh) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara hiçbir yol göstermediğini görmediler mi? (Böyle iken) onu (ilâh) edindiler de zalim kimseler oldular.
Araf.150. Mûsâ, kavmine kızgın ve üzgün olarak döndüğünde, "Benden sonra arkamdan ne kötü işler yaptınız! Rabbinizin emrini beklemeyip acele mi ettiniz?" dedi. (Öfkesinden) levhaları attı ve kardeşinin saçından tuttu, onu kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi) "Ey anam oğlu" dedi, "Kavim beni güçsüz buldu. Az kalsın beni öldürüyorlardı. Sen de bana böyle davranarak düşmanları sevindirme. Beni o zalimler topluluğu ile bir tutma."
Araf.154. Mûsâ'nın öfkesi dinince (attığı) levhaları aldı. Onların yazısında Rableri için korku duyanlara bir hidayet ve bir rahmet vardı.
Araf(155) Bir de Musa tayin ettiğimiz vakitte huzurumuzda bulunmak üzere kavminden yetmiş er seçmişti. Ne zaman ki bunları o sarsıntı yakaladı. Musa dedi ki: "Rabbim, dileseydin bunları ve beni daha önce helak ederdin. Şimdi bizi ,içimizdeki o beyinsizlerin yaptıkları yüzünden helak mı edeceksin? O da sırf Senin imtihanın; Sen bununla dilediğini sapıklığa bırakır, dilediğine hidayet kılarsın! Bizim velimiz Sensin; artık bizi

bağışla, bize merhamet eyle; bağışlayanların en hayırlısı Sensin!
Araf(159) Evet! Musa'nın kavminden bir topluluk vardır ki, doğruya yöneltirler ve onunla hükmedip adalet gösterirler.
Araf(160) Bununla beraber Biz onları oniki kabileye, o kadar ümmete ayırdık ve Musa'ya -kavmi kendisinden su istediği vakit- şöyle vahyettik: "Vur asan ile taşa!" O zaman ondan on iki pınar akmaya başladı. Halkın her kesimi kendi su alacağı yeri belirledi. Bulutu da üzerlerine gölgelik çektik, kendilerine kudret helvası ile bıdırcın indirdik ve: "Size rızık olarak verdiğimiz nimetlerin temizlerinden yiyin!" dedik. Bununla beraber onlar zulmu Bize yapmadılar, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.
Yunus(75) Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u Firavun ve cemaatine gönderdik. İman etmeyi kibirlerine yediremediler. Zaten onlar suçlu bir toplum idiler.
Yunus.77. Mûsâ: "Size hak gelince, onun hakkında böyle mi diyorsunuz? Bu bir sihir midir? Oysa sihirbazlar, iflah olmazlar!" dedi.
Yunus(80) Bunun üzerine büyücüler gelince Musa onlara: "Ne atacaksanız ortaya siz atın!" dedi.
Yunus(81) Attıklarında Musa dedi ki: "Bu sizin yaptığınız sihirdir. Muhakkak Allah onu iptal edecektir. Şüphesiz ki, Allah fesatçıların işini düzeltmez."
Yunus(83) Özetle, Firavun ve adamlarının belası korkusundan önceleri Musa'ya -kavminin bir kısmından başka- iman eden olmadı; çünkü Firavun o yerde çok üstün ve çok aşırı giden taşkınlıklardan idi.
Yunus.84. Mûsâ, "Ey kavmim! Eğer siz gerçekten Allah'a iman etmişseniz, eğer O'na teslim olmuş kimseler iseniz, artık sadece O'na tevekkül edin" dedi.
Yunus(87) Biz de Musa ile kardeşine şöyle vahyettik. "Kavminiz için Mısır'da bir takım evler hazırlayın, evlerinizi kıble tarafına yapın ve namaz kılın! Bir de mü'minleri müjdele!
Yunus.88. Mûsâ, şöyle dedi: "Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun'a ve onun ileri gelenlerine, dünya hayatında nice zinet ve mallar verdin. Ey Rabbimiz, yolundan saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz, sen onların mallarını silip süpür ve kalplerine darlık ver, çünkü onlar elem dolu azabı görünceye kadar iman etmezler."
Hud(17) Rabbinden açık bir delil üzerinde olan, O'nun tarafından bir şahidin izlediği, ayrıca kendisinden önce bir rehber ve rahmet olarak Musa'nın kitabı bulunan kimse onlara benzer mi? İşte bunlar, ona iman ederler. Gruplardan her kim ona küfrederse, artık onun varacağı yer ateştir, sakın bunda şüpheye düşme; çünkü bu Rabbinden bir gerçektir. Ne var ki, insanların çoğu imana gelmezler.
Hud(96) Ululuğuma andolsun ki, Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik.
Hud(110) Andolsun ki, Musa' ya kitabı verdik de onda anlaşmazlığa düşüldü. Rabbinden önceden verilmiş bir söz olmasaydı, kesinlikle aralarında hüküm verilmiş, bitmiş olurdu. Onlar ise bundan kuşkulu bir şüphe içindedirler.
İbrahim(5) Andolsun ki, Musa'yı mucizelerimizle: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah günleri ile öğüt ver!" diye gönderdik. Şüphesiz ki, bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için birçok ibretler vardır
İbrahim(6) Ve o vakit Musa kavmine demişti ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Bir vakit sizi Firavun'nun adamlarından kurtardı ki, sizi işkencenin kötüsüne peyliyorlar ve oğullarınız! boğazlayıp kadınlarınızı diri tutmak istiyorlardı. Ve bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı.
İbrahim(.8. Mûsâ, şöyle dedi: "Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz de gerçek şu ki, Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övgüye lâyık olandır."

İsra.2. Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik ve onu, "Benden başkasını vekil edinmeyin" diyerek, İsrailoğullarına bir rehber yaptık.
İsra(101) Andolsun ki, Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik. Sor İsrail oğullarına; Musa onlara geldiği vakit, Firavun ona dedi ki: "Ey Musa ben seni kesin büyüye tutulmuş sanıyorum!"
Kehf(60) Bir vakit Musa genç hizmetçisine demişti ki: " İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, yahut senelerce gideceğim."
Kehf.66. Mûsâ ona, "Sana öğretilen bilgilerden bana, doğruya iletici bir bilgi öğretmen için sana tabi olayım mı?" dedi.
Meryem(51) Kitapta Musa'yı da an, çünkü O, ihlaslı idi ve bir elçi, bir peygamber idi.
Taha.9. Mûsâ'nın haberi sana ulaştı mı?
Taha(11) -Ona vardığı zaman, kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa
Taha(17) O sağ elindeki de ne, ey Musa?
Taha(19) "Bırak onu, ey Musa!" diye buyurdu.
Taha(36) Allah: "Haydi, erdirildin dileğine, ey Musa!" buyurdu.
Taha(40) O zaman kız kardeşin gidiyor ve: "ona iyi bakacak birini bulayım mı size?" diyordu. Böylece, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni tekrar annene iade ettik. Hem bir adam öldürdün de seni gamdan kurtardık, seni birçok denemelerden geçirdik; bu sebeple yıllarca Medyen halkı arasında kaldın, sonra da ey Musa, bir kader üstüne geldin.

Taha(49) Firavun: "Sizin Rabbiniz kimdir, ey Musa?" dedi.
Taha(57) Dedi ki: "Ey Musa, sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi bize geldin?
Taha.61. Mûsâ, onlara şöyle dedi: "Yazıklar olsun size! Allah'a karşı yalan uydurmayın, yoksa sizi azap ile yok eder. Allah'a karşı yalan uyduran mutlaka hüsrana uğramıştır."
Taha(65) Onlar: "Ey Musa ya sen at, ya da ilk atan biz olalım." dediler.
Taha(67) Birden bire Musa, içinde bir tür korku duydu.
Taha(70) Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar: "Harun il Musa'nın Rabbine iman ettik." dediler.
Taha(77) Doğrusu Musa'ya şöyle vahyettik: "Kullarımla geceleyin yürü de onlara denizde kuru bir yol aç; yetişilmekten korkmaz ve endişe etmezsin."
Taha(83) Hem seni kavminden daha çabuk gelmeye sevkeden nedir, ey Musa?
Taha.86. Bunun üzerine Mûsâ, öfke dolu ve üzgün bir hâlde halkına döndü. "Ey kavmim! Rabbiniz, size güzel bir vaadde bulunmadı mı? (Ayrılışımdan sonra) çok zaman mı geçti, yoksa üzerinize Rabbinizden bir gazap inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze uymadınız (ve buzağıya taptınız)?" dedi.
Taha(88) Böylece (Sâmirî) onlar için böğürmesi olan bir buzağı heykeli ortaya çıkardı. (Sâmirî ve adamları) "Bu sizin de ilâhınızdır, Mûsâ'nın da ilâhıdır. Öyle iken Mûsâ, (ilâhını burada) unuttu (da onu Tûr'da aramaya gitti)" dediler.
Taha(91) Onlar: "Biz Musa bize dönünceye kadar onun başında durmaktan asla ayrılmayacağız!" dediler.
Enbiya.48. Andolsun, biz Mûsâ ile Hârûn'a, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için o Furkân'ı (Tevrat'ı) bir ışık ve öğüt olarak verdik.
Hac(44) Medyen halkı da. Musa da yalanlandı. Ben de o kafirlere bir süre verdim, sonradan kendilerini tuttum alıverdim. O vakit cezalandırışım nasıl oldu (bir görseydin).
Müminun(45) Sonra bir takım ayetlerimiz ve açık bir ferman ile Musa'yı ve kardeşi Harun'u gönderdik.

Muminun(49) Andolsun ki, berikiler doğru tutabilsinler diye Musa'ya o kitabı da verdik.
Furkan(35) Andolsun ki, Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da yardımcısı yaptık
Şuara(10) Bir vakit Rabbin Musa'ya şöyle seslendi: "Git o zalim kavme!"
Şuara.43. Mûsâ onlara, "Hadi ortaya atacağınız şeyi atın" dedi.
Şuara.45. Mûsâ da asasını attı. Bir de ne görsünler, asa onların düzdükleri sihir takımlarını yutuyor.
Şuara.48. "Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbi'ne."
Şuara.52. Biz Mûsâ'ya, "Kullarımı geceleyin yola çıkar, muhakkak ki takip edileceksiniz" diye vahyettik.
Şuara.61. İki topluluk birbirini görünce Mûsâ'nın arkadaşları, "Eyvah yakalandık" dediler.
Şuara(63) Bunun üzerine Musa'ya: "Vur asan ile denize." diye vahyettik; vurunca bir infilak etti, her bölük koca birdağ oluverdi,
Şuara.65. Mûsâ'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.
Neml(7) Hani bir vakit Musa ailesine: "Gerçekten bir ateş(in varlığını) hissettim. Ya ondan size bir haber getireceğim, yahut bir yalın şule alıp geleceğim, gerek ki, bir ocak yakar ısınırsınız.
Neml(9) Ey Musa! gerçek şu, Benim o daima üstün ve hikmet sahibi olan Allah!
Neml(10) Ve bırak asanı! " Derken onu çevik bir yılan gibi çalkanıp kıvranır görünce, dönüp kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; çünkü peygamberler benim huzurumda korkmaz."
Kasas(3) Sana Musa ile Firavun kıssasından bir kısmını iman edecek bir topluluğa ibret olsun diye, bütün gerçeği ile okuyacağız.
Kasas(7) 0 sırada Musa'nın annesine: "Onu emzir; ona zarar gelmesinden bir korku hissettiğinde, kendisini denize bırakıver ve artık korkup üzülme! Biz, muhakkak onu sana iade edeceğiz ve kendisini peygamberlerden biri yapacağız." diye vahyettik.
Kasas(10. Mûsâ'nın anasının kalbi bomboş kaldı. Eğer biz (çocuğu ile ilgili sözümüze) inancını koruması için kalbine güç vermeseydik, neredeyse bunu açıklayacaktı.
Kasas(15) Bir de, halkının habersiz bulunduğu bir sırada şehre girdi, orada dövüşmekte olan iki adam buldu. Biri kendi taraftarlarından. biri düşmanlarındandı. Kendi taraftarlarından olan düşmanlarından olana karşı kendisinden yardım istedi. Musa da ona bir yumruk indirdi ve işini bitiriverdi. Bunun üzerine: "Bu, şeytanın işindendir. O, gerçekten şaşırtıcı belli bir düşmandır." dedi.
Kasas(18) Derken şehirde korku içinde çevreyi gözetleyerek sabahladı ve birden dön kendisinden yardım isleyenin yine feryad ettiğini gördü ve Musa ona: "Besbelli sen bir yaramazsın!" dedi.
Kasas(19) Her ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o: "Ey Musa. dün bir adamı öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Sen yalnızca yeryüzünde bir zorba mı olmak istiyorsun, ara buluculardan olmak istemiyor musun?" dedi.
Kasas(20) Şehrin öte başından bir adam koşarak geldi ve: "Ey Musa, haberin olsun, ileri gelenler seni öldürmek için hakkında görüşme yapıyorlar; hemen çık git, ben senin iyiliğini isteyenlerdenim." dedi.
Kasas.29. Mûsâ, süreyi tamamlayıp ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafında bir ateş görmüş ve ailesine, "Siz burada kalın, ben bir ateş gördüm, (oraya gidiyorum). Umarım oradan size bir haber ya da ısınmanız için ateşten bir kor getiririm" dedi.
Kasas(30) Ateşin yanına gelince o mübarek bölgedeki vadinin sağ kıyısında bulunan ağaçtan şöyle seslenildi ona: "Ey Musa, haberin olsun Benim, Ben, Allah, alemlerin

Rabbi!
Kasas(31) Bırak asanı!" Musa, onun bir çevik yılan misali hareket ettiğini görünce öyle bir dönüp kaçtı ki, arkasına bile bakmadı. "Ey Musa, yüzünü dön ve korkma; çünkü sen güvenlik içinde olanlardansın!
Kasas.36. Mûsâ, onlara delillerimizi apaçık olarak getirince onlar, "Bu, ancak uydurulmuş bir sihirdir. Biz geçmiş atalarımızın zamanında böyle bir şeyin varlığını duymadık" dediler.
Kasas.37. Mûsâ, "Katından kimin hidayet getirdiğini ve bu yurdun (güzel) sonucunun kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Doğrusu zalimler kurtuluşa eremezler" dedi.
Kasas(38) Firavun ise şöyle dedi: "Ben, sizin için benden başka bir tanrı bilmiyorum. Ey Haman, haydi benim için çamur üzerine bir ocak yak da bana bir kule yap; belki Musa'nın tanrısına çıkarım; ama ben kesinlikle onun yalan söyleyenlerden olduğunu sanıyorum."
Kasas(43) Andolsun ki, Biz Musa'ya o kitabı, ilk nesilleri helak ettikten sonra, insanların vicdanlarını aydınlatacak görüşler ve bir hidayet ve rahmet olmak üzere verdik; belki düşünür, ibret alırlar.
Kasas.44. (Ey Muhammed!) Mûsâ'ya o emri verdiğimiz zaman sen (vadinin) batı tarafında değildin. (O olayı) görenlerden de değildin.
Kasas(48) Fakat şimdi onlara katımızdan gerçek (Kur'an) geldiği zaman: "Musa'ya verilen (mucize) gibisi verilseydi ya!" dediler. Oysa bundan önce Musa'ya verileni de inkar etmediler mi? Onlar: "Birbirini destekleyen iki büyü" dediler ve: "Biz, hiçbirine inanmayız!" dediler.
Kasas(76) Doğrusu Karun, Musa'nın kavmindendi ve onlara karşı azıtmıştı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları gerçekten güçlü kuvvetli bir bölüğe ağır geliyordu. O zaman. kavmi ona şöyle demişti: "Güvenme (böbürlenme), çünkü Allah, güvenenleri (böbürlenenleri) sevmez.
Ankebut(39) Karun'a Firavun'a ve Haman'a da (gönderdik). Andolsun ki, Musa onlara apaçık delillerle geldi de onlar; o yerde kibirlenip kafa tuttular. Oysa, (azabın) önüne geçecek değillerdi.
Secde(23) Andolsun ki (Biz) vaktiyle Musa'ya kitap vermiştik. Şimdi de sen ona kavuşmaktan şüpheye düşme. Onu İsrail oğulları için bir hidayet rehberi kılmıştık.
Ahzab(7) Unutma o peygamberlerden keski sözlerini aldığımız vakti! Hele senden, Nuh, İbrahim, Musa, Meryem oğlu İsa'dan ki, onlardan ağır bir söz aldık.
Ahzab(69) Ey iman edenler, sizler o Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Eziyet ettiler de Allah onu onların dediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında yüzlü (itibar sahibi) idi.
Saffat.114. Andolsun, biz Mûsâ'ya ve Hârûn'a da lütufta bulunduk.
Saffat(120) "Selam Musa ile Harun'a!"
Mümin(23. Andolsun ki, Musa'yı ayetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik,
Mümin(26) Bir de Firavun: "Bırakın beni, öldüreyim Musa' yı da o, Rabbine dua etsin! Çünkü ben, onun.dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum." dedi.
Mümin.27. Mûsâ da, "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım" dedi.
Mümin(37) Göklerin yollarına da Musa'nın tanrısınına muttali olurum ve kesinlikle ben onu yalancı sanıyorum." dedi. işte bu şekilde Firavun'a kötü ameli güzel gösterildi de yoldan çıkarıldı. Firavun'un düzeni hep hüsrandadır (çıkmazdadır).
Mümin(53) Andolsun ki, Biz Musa'ya o hidayeti verdik ve İsrail oğullarına o kitabı miras

kıldık,
Fussilet(45) Andolsun ki. Musa' ya o kitabı verdik de onda ihtilaf edildi. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı aralarında iş bitirilirdi. Kesinlikle onlar, onun hakkında kuşkulu bir şüphe içindedirler.□□□□
Sura(13) O,size dinde Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi ve İbrahim, Musa ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi de kanun kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tütün ve onda ayrılığa düşmeyin. Bu davet ettiğin iş müşriklere ağır geldi. Allah, ona dilediklerini seçecek ve kendine yüz tutanları (yönelenleri) de ona hidayetle eriştirecektir.
Zuhruf(46) Andolsun ki, Musa'yı mucizelerimizle Firavun'a ve topluluğuna gönderdik. (Musa) vardı : "Haberiniz olsun ben bütün alemlerin Rabbinin peygamberiyim." dedi.
Ahkaf(12) Onun önünden de bir yol gösterici ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri korkutmak için, güzel davrananlara da bir müjde olarak Arap diliyle gelmiş doğrulayıcı bir kitaptır
Ahkaf(30) Ve dediler ki: "Ey kavmimiz, haberiniz olsun ki, biz Musa'dan sonra indirilmiş önündeki kitapları doğrulayıp gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik.
Zariyat(38) Bir de Musa'da (ibret verici deliller vardır) ki, onu açık bir delille Firavun'a gönderdik de,
Necm(36) Yoksa haber mi verilmedi Musa'nın sahifelerinde yazılı olanlar?
Saf(5) Hani bir zaman Musa kavmine: "Ey kavmim, benim size (gönderilmiş) Allah'ın peygamberi olduğumu bildiğiniz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti. Sonra onlar yamukluk edince, Allah'da kalplerini yamulttu. Öyle ya, Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz!
Naziat(15) Sana o Musa'nın haberi geldi ya?
Ala(19) İbrahim'in ve Musa' nın sahifelerinde.
HARUN-20-
Bakara(248) Peygamberleri onlara: "Haberiniz olsun, onun hükümdarlığının alameti, içinde sizlere Rabbından bir rahatlık ve Musa ile Harun ailesinin bıraktıklarından bir kısmı bulunan bir sandığın gelmesi olacaktır. Onu melekler getirecektir. Eğer inanan kişilerseniz, elbette size bunda kesin bir delil vardır." demişti.
Nisa(163) Gerçekten biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.
Enam(84) Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve herbirini hidayete erdirdik. Nuh'u da daha önce hidayete erdirmiştik, onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte iyi işler yapanları böyle mükafatlandırırız.
Araf(122) Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik." dediler.
Araf(142) Bir de Musa'ya geceye va'd verdik ve ona bir on gece daha ekledik ve böylece Rabbinin tayin ettiği vakit tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslaha çalış da bozguncuların yoluna gitme!"
Yunus(75) Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u Firavun ve cemaatine gönderdik. İman etmeyi kibirlerine yediremediler. Zaten onlar suçlu bir toplum idiler.
Meryem(28) Ey Harun'nun kız kardeşi, baban bir kötülük adamı değildi, annen de kahpe değildi"
Meryem(53) Ve rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak ona lutfettik.
Taha(30) Kardeşim Harun'u.

Taha.70. (Mûsâ’nın değneği, sihirbazların ipleriyle değneklerini yutunca) sihirbazlar hemen secdeye kapandılar ve, “Hârûn ve Mûsâ’nın Rabbine inandık” dediler.
Taha(90) Andolsun ki, önceden Harun onlara: "Ey kavmim, siz bununla yalnızca bir fitneye tutuldunuz ve doğrusu sizin Rabbiniz esirgemesi çok Allah'tır; gelin bana uyun ve emrime itaat edin!" demişti.
Taha(92) Musa: "Ey Harun, sana ne engel oldu bunların sapıklığa düştüklerini gördüğün zaman, Enbiya(48) Andolsun ki: "Musa ile Harun'a Furkan'ı (Tevrat'ı) bir de ışık ve Allah'tan korkanlar için de bir öğüt vermiştik.
Enbiya.48. Andolsun, biz Mûsâ ile Hârûn’a, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için o Furkân’ı (Tevrat’ı) bir ışık ve öğüt olarak verdik.
Müminun(45) Sonra bir takım ayetlerimiz ve açık bir ferman ile Musa'yı ve kardeşi Harun'u gönderdik.
Furkan(35) Andolsun ki, Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da yardımcısı yaptık
Şuara(13) ve göğsüm daralır, dilim açılmaz, onun için Harun'a da peygamberlik ver!
Şuara(48) Musa ve Harun'un Rabbine!" dediler.
Kasas(34) Kardeşim Harun ise lisanca benden daha açık konuşur; beni tasdik eden bir yardımcı olarak maiyetimde ona da peygamberlik ver;doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum!" dedi.
Saffat(114) Andolsun ki,Musa ile Harun'u da minnettar ettik.
Saffat(120) "Selam Musa ile Harun'a!"
DAVUD-16-
Bakara(251) Böylece Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Calut'u öldürdü, Allah kendisine hükümdarlık ve peygamberlik verdi ve ona dilediği şeyleri öğretti. Allah'ın insanları birbirleriyle önlemesi olmasaydı yeryüzü mutlaka bozulup gitmişti. Fakat Allah'ın bütün akıl sahibi varlıklara karşı bir iyiliği vardır.
Nisa(163) Gerçekten biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.
Maide(78) İsrailoğullarından o küfredenler, hem Davud'un hem de Meryem'in oğlu İsa'nın dili ile lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını aşmakta olmaları yüzündendi.
Enam(84) Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve herbirini hidayete erdirdik. Nuh'u da daha önce hidayete erdirmiştik, onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte iyi işler yapanları böyle mükafatlandırırız.
İsra(55) Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun ki, peygamberlerin bir kısmını bir kısmından üstün kıldık ve Davud'a da Zebur'u verdik.
Enbiya.78. Dâvûd ile Süleyman’ı da hatırla. Hani bir ekin tarlası hakkında hüküm veriyorlardı. Çünkü halkın koyunları o ekine girmişti. Biz de hükümlerine şahit olmuştuk.
Enbiya(79) Derhal onu Süleyman'a anlattık; bununla beraber herbirine bir hüküm ve bir ilim vermiştik. Dağları Davud'un emrine amade kılmıştık, kuşlarla beraber tesbih ediyorlardı; Biz bunları yaparız!
Neml.15. Andolsun! Biz Dâvûd’a ve Süleyman’a ilim verdik. Onlar, “Hamd, bizi mü’min kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a mahsustur” dediler.
Neml(16) Ve Süleyman Davud'un yerine geçip dedi ki: "Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize herşeyden verildi. Şüphesiz ki bu apaçık bir lütufdur."

Sebe(10) Andolsun ki, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik: "Ey dağlar, çınlayın (teşbih edin) onunla beraber, siz de ey kuşlar!" dedik ve ona demiri yumuşattık.
Sebe(13) Onlar, ona mihraplar, heykeller, havuzlar gibi çanaklar ve sabit kazanlardan her ne isterse yaparlardı. Çalışın ey Davud hanedanı, şükür için çalışın! Kullarım arasında şükreden azdır.
Sad(17) Şimdi sen onların dediklerine sabret de güçlü kulumuz Davud'u an! Çünkü o evvab (içli, zikir ve tesbih ile Bize çok yönelen biri) idi.
Sad(22) O zaman Davud'un yanına giriverdiler de onlardan telaşa düştü. Ona " Korkma!" dediler, biz iki davacıyız , birimiz diğerinin hakkına tecavüz etti. Şimdi sen aramıza doğrulukla hükmet ve aşırı gitme de bizi doğru yolun ortasına çıkar.
Sad.24. Davud dedi ki: "Andolsun, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemek suretiyle sana zulmetmiştir. Esasen ortakların pek çoğu birbirine haksızlık eder. Ancak iman edip salih ameller işleyenler başka. Onlar da pek azdır." Dâvûd, bizim kendisini imtihan ettiğimizi anladı. Derken Rabbinden bağışlama diledi, eğilerek secdeye kapandı ve Allah'a yöneldi.
Sad.26. Ona dedik ki: "Ey Dâvûd! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."
Sad(30) Bir de Davud'a Süleyman'ı ihsan ettik; ne güzel kuldu. O tesbih edip Allah'a yönelirdi.
EYYUB-4-
Nisa(163) Gerçekten biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.
Enam(84) Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve herbirini hidayete erdirdik. Nuh'u da daha önce hidayete erdirmiştik, onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte iyi işler yapanları böyle mükafatlandırırız.
Enbiya.83. Eyyûb'u da hatırla. Hani o Rabbine, "Şüphesiz ki ben derde uğradım, sen ise merhametlilerin en merhametlisisin" diye niyaz etmişti.
Sad(41) Kulumuz Eyyub'u da an o zaman Rabbine şöyle nida etmişti: "Bak bana, Meşekkat ve acı ile şeytan dokundu!"
ZÜLKİFL-2-
Enbiya(85) İsmail, İdris ve Zülkifl'i de. Hepsi sabredenlerdendi.
Sad(48) İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de an! Hepsi de en hayırlı kimselerdendir.
YUNUS-4-
Nisa(163) Gerçekten biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.
Enam(86) İsmail'i, Elyesa'ı, Yunus'u ve Lut'u da... Herbirini alemlerin üstüne geçirdik.
Yunus(98) Keşke o vakit iman edip de imanları kendilerine fayda vermiş bir memleket olsaydı? Ancak Yunus'un kavmi iman ettikleri vakit, dünya hayatında o rüsvaylık azabını kendilerinden açmış ve belirli bir zamana kadar onları faydalandırmıştık.
Saffat(139) Şüphesiz Yunus da gönderilen peygamberlerdendir.

İLYAS-3-
Enam(85) Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi iyilerdendir.
Saffat(123) Şüphesiz İlyas da gönderilen peygamberlerdendir.
Saffat(130) "Selam İlyas 'a!"
ELYESA-2-
Enam(86) İsmail'i, Elyesa'ı, Yunus'u ve Lut'u da... Herbirini alemlerin üstüne geçirdik.
Sad(48) İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de an! Hepsi de en hayırlı kimselerdendir.
ZEKERİYA-7-
Ali İmran(37) Bunun üzerine Rabbi, onu hoşnutlukla kabul buyurdu, onu güzel bir biçimde yetiştirdi ve Zekeriyya'nın himayesine verdi. Zekeriyya, onun yanına mihraba her girdikçe yeni bir yiyecek bulur ve: "Ey Meryem, bu sana nereden?" derdi. O da: "Allah tarafından" derdi. Şüphe yok ki, Allah dilediğine sayısız rızık verir.
Ali İmran(38) O aralık Zekeriyya Rabbine: "Ey Rabbim, bana katından temiz bir soy ihsan eyle; şüphesiz sen duayı işitensin!" diye dua etti.
Enam.85. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı, İlyas'ı doğru yola erdirmiştik. Bunların hepsi salih kimselerden idi.
Meryem(2) Bu, Rabbinin Zekeriyya kuluna olan rahmetini, bir anıştır.
Meryem(7) Allah: "Ey Zekeriyya, haberin olsun, Biz sana Yahya adında ve bundan önce kendisine hiçbir adaş yapmadığımız bir oğul müjdeliyoruz dedi.
Enbiya.89. Zekeriya'yı da hatırla. Hani o, Rabbine, "Rabbim! Beni tek başıma bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın" diye dua etmişti.
YAHYA-5-
Ali İmran(39) O kalkmış mihrabda namaz kılarken melekler kendisine şöyle seslendiler: "Haberin olsun, Allah sana, Allah'tan gelen bir kelimeyi doğrulayacak, efendi, son derece nefsine hakim ve salihlerden bir peygamber olmak üzere Yahya'yı müjdeliyor.O aralık Zekeriyya Rabbine: "Ey Rabbim, bana katından temiz bir soy ihsan eyle; şüphesiz sen duayı işitensin!" diye dua etti.
Enam(85) Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi iyilerdendir.
Meryem(7) Allah: "Ey Zekeriyya, haberin olsun, Biz sana Yahya adında ve bundan önce kendisine hiçbir adaş yapmadığımız bir oğul müjdeliyoruz dedi.
Meryem(12) "Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut!" (dedik.) ve daha çocukken ona hikmet verdik.

Enbiya(90) Biz de duasını kabul ettik de kendisine Yahya'yı verdik ve onun için eşini çocuk doğurmaya elverişli hale getirdik. Doğrusu bunlar hayırlı işlerde yarışır, Bize umut ve korkuyla dua ederlerdi. Bize karşı derin saygı duyuyorlardı.
İSA-25-
Bakara(87) Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, arkasından bir takım peygamberler de gönderdik. Hele Meryem oğlu İsa'ya deliller verdik ve O'nu Cebrail ile de destekledik. Demek ki, size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emirle bir peygamber geldikçe her defasında kafa mı tutacaksınız? Kibrinize dokunduğu için kimine yalan diyecek, kimini de öldürecek misiniz?
Bakara(136) Ve deyin ki: "Biz Allah'a iman ettiğimiz gibi, bize ne indirildiyse; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına ne indirildiyse; Musa'ya, İsa'ya ne verildiyse ve bütün peygamberlere Rableri tarafından ne verildiyse hepsine iman ettik. O'nun elçilerinden hiçbirini ayırt etmeyiz. Ve biz, ancak O'nun için boyun eğen müslümanlarız.
Bakara(253) Biz, o işaret edilen peygamberlerden kimini kiminden üstün kıldık. İçlerinden

kimi ile Allah konuştu, kimini de daha yüksek derecelere çıkardı. Meryem oğlu İsa'ya da o açık delilleri ve mucizeleri verdik ve kendisini Cebrail ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, onlardan sonraki milletler kendilerine o açık deliller geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat anlaşmazlığa düştüler, kimi inandı, kimi inkar etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanına girmezlerdi. Ne varki Allah, dilediğini yapar.
Ali İmran(45) Melekler şöyle dediği vakit: "Ey Meryem, haberin olsun, Allah seni dünya ve ahirette itibarlı biri ve kendisine yakın olanlardan olarak tarafından bir "kelime" ile müjdeliyor! Adı, Meryem oğlu Mesih İsa'dır."
Ali İmran.52. İsa, onların inkârlarını sezince, "Allah yolunda yardımcılarım kim?" dedi. Havariler, "Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz müslümanlarız" dediler.
Ali İmran(55) O vakit ki, Allah şöyle buyurdu: "Ey İsa, gerçekten seni öldüreceğim, seni kendime kaldıracağım, seni o inkar edenlerden arındıracağım ve sana uyanları kıyamete kadar, o inkarcılardan üstün kılacağım. Sonra da hep dönüşünüz Bana olacak ve o zaman anlaşmazlığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda hükmü Ben vereceğim." Bununla birlikte hileye başvurdular, Allah da onların hilelerini boşa çıkardı. Allah, hileyi boşa çıkaranların en hayırlısıdır.
Ali İmran(59) Doğrusu Allah katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı sonra da ona: "Ol!" dedi. O da hemen oluverdi.
Ali İmran(84) De ki: "Biz, Allah'a, bize indirilene; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene; Musa'ya İsa'ya peygamberlere Rablerinden verilene inandık iman getirdik. Onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayız ve biz, ancak O'na boyun eğen müslümanlarız!"
Nisa(157) ve: "Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük." Demeleri yüzünden. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat kendilerine bir benzetme yapıldı. Onda anlaşmazlığa düşenler bundan dolayı şüphe içindedirler, o hususta tahmin peşinde gitmekten başka hiç bir bilgileri yoktur. Kesin olarak O'nu öldürmediler.
Nisa(163) Gerçekten biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.
Nisa(171) Ey kitap verilenler, dininizde aşırılığa gitmeyin ve Allah hakkında yalnızca gerçeği söyleyin! Meryem oğlu Mesih İsa, yalnızca Allah'ın peygamberi, Meryem'r ulaştırdığı kelime'si ve ondan bir ruhtur; başka birşey değil. Gelin Allah'a ve O'nun peygamberlerine iman getirin ve "üçtür" demeyin. Bundan vazgeçin; hakkınızda hayırlı olur! Allah, ancak bir tek İlah'tır, haşa O'nun bir oğlu olması asla düşünülemez. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Vekil olarak da Allah yeter.
Maide(46) Arkadan da o peygamberlerin izleri üzerinde Meryem'in oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı bir doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona içinde bir hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ve takva sahipleri için bir hidayet ve öğüt olmak üzere İncil'i verdik.
Maide(78) İsrailoğullarından o küfredenler, hem Davud'un hem de Meryem'in oğlu İsa'nın dili ile lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını aşmakta olmaları yüzündendi.
Maide(110) Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve anana olan nimetimi düşün; hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de

yetişkin iken konuşuyordun; sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. Hani Benim iznimle çamurdan kuş biçiminde birşey yapıyordun, içine üflüyordun da Benim iznim ile bir kuş oluveriyordu; anadan doğma körü ve abraşlıyı Benim iznimle iyi ediyordun; hani ölüleri Benim iznimle diriltiyordun ve hani İsrailoğullarına açık delillerle geldiğinde, onlardan inkar edenler: "Bu apaçık bir büyüden başka birşey değildir." demişlerdi de, seni onlardan kurtarmıştım. Allah bütün Resulleri toplayacağı o günde: "Size ne cevap verildi." diye soracak. Onlar da: "Bizim bir bilgimiz yok, gizli olanları bilen ancak Sensin Sen!" diyecekler.
Maide(112) Bir vakit Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi de İsa da: "İnanıyorsanız Allah'tan korkun!" demişti.
Maide(114) Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı: "Allah, ey bizim yegane Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için bir bayram ve kudretinden bir nişane olsun! Bizleri rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın!"
Maide(116) Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin." diyen?" "Haşa, dedi, sen her türlü eksikliklerden münezzehsin ya Rab! Benim için gerçek olmayan bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer söylemiş olsaydım elbette Sen bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ben ise Senin zatında olanı bilmem! Şüphesiz Sen, gizlilikleri çok iyi bilensin.
Enam(85) Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi iyilerdendir.
Meryem(34) İşte hakkında tartışıp durdukları Meryem oğlu İsa. Hak sözü olarak budur!
Ahzab(7) Unutma o peygamberlerden keski sözlerini aldığımız vakti! Hele senden, Nuh, İbrahim, Musa, Meryem oğlu İsa'dan ki, onlardan ağır bir söz aldık.
Şura(13) O,size dinde Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi ve İbrahim, Musa ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi de kanun kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tütün ve onda ayrılığa düşmeyin. Bu davet ettiğin iş müşriklere ağır geldi. Allah, ona dilediklerini seçecek ve kendine yüz tutanları (yönelenleri) de ona hidayetle eriştirecektir.
Zuhruf.63. İsa, apaçık mucizeleri getirdiği zaman şöyle demişti: "Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Öyle ise, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."
Hadid(27) Sonra onların izleri üzerinde ardarda peygamberlerimizle izledik; arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de rahipliği ki, onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık; ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükafatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.
Saf(6) Bir vakit de Meryem oğlu İsa: "Ey İsrail oğulları, ben size Allah'ın elçisiyim. Önümdeki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve benden sonra gelecek, adı Ahmed olan bir peygamberin müjdecisi olarak geldim." dedi. Sonra o, onlara apaçık delillerle gelince: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.
Saf(14) Ey iman edenler, Allah yardımcıları olun! Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere: "Allah yolunda benim yardımcılarım kimdir?" dedi. Havarileri: "Biz Allah (yolunun) yardımcılarıyız." dediler Bunun üzerine İsrail oğullarından bir grup iman etti, bir grup inkar etti. Biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik o suretle onlar üstün gelip yüze çıktılar.
MUHAMMED-4-
Ali İmran(144) Bu, sana vahy ile bildirdiğimiz gayb haberlerindendir, Ey Muhammed,

yoksa, Meryem'i hangisi himayesine alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken de çekişirlerken de sen yanlarında değildin.
Ahzab.40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resûlü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.
Muhammed(2) İman edip iyi iyi işler yapanlar ve Muhammed'e indirilene iman edenlere gelince ki Rablerinden gelen gerçek te odur Allah, onların kötülüklerini silmekte ve durumlarını düzeltmektedir.
Feth.29. Muhammed, Allah'ın Resûlüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde hâlinde, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir. İşte bu, onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır: Onlar filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ziraatçıların hoşuna giden bir ekin gibidirler. Allah, kendileri sebebiyle inkârcıları öfkelendirmek için onları böyle sağlam ve dirençli kılar. Allah, içlerinden iman edip salih amel işleyenlere bir bağışlama ve büyük bir mükâfat vaad etmiştir.
AHMED-1-
Saf.6. Hani, Meryem oğlu İsa, "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim" demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.
LOKMAN-2-
Lokman.12. Andolsun, biz Lokmân'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, bilsin ki Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övülmeye lâyıktır.
Lokman.13. Hani Lokmân, oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Yavrum! Allah'a ortak koşma! Çünkü ortak koşmak elbette büyük bir zulümdür."
ZÜLKARNEYN-3-
Kehf.83. (Ey Muhammed!) Bir de sana Zülkarneyn hakkında soru soruyorlar. De ki: "Size ondan bir anı okuyacağım."
Kehf.86. Güneşin battığı yere varınca, onu siyah balçıklı bir su gözesinde batar (gibi) buldu. Orada (kâfir) bir kavim gördü. "Ey Zülkarneyn! Ya (onları) cezalandırırsın ya da haklarında iyilik yolunu tutarsın" dedik.
Kehf.94. Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cüc ve Me'cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?"
ÜZEYİR
Tevbe.30. Yahudiler, "Üzeyr, Allah'ın oğludur" dediler. Hıristiyanlar ise, "İsa Mesih, Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri (gerçeği yansıtmayan) sözleridir. Onların bu sözleri daha önce inkâr etmiş kimselerin söylediklerine benziyor. Allah, onları kahretsin. Nasıl da haktan çevriliyorlar!
12-11-2011
MEHMET ÖZÇELİK